

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βερανζέρου 4. Τηλ. 3639.095—3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1979
ΕΤΟΣ Ζ'. ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 43 (79). ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ■ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

Έγκύκλιος τοῦ Προέδρου τῆς Κ.Ε.Β.Α. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΑΣ

Ἀγαπητέ συμπατριώτη,
Ἐρχομαι σάν πνευματικός Ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος, νά σε πλησιάσω μέ τήν παρούσα μου, ἀφοῦ ἡ προσωπική μας ἐπαφή εἶναι τόσο δύσκολη, γιά νά σοῦ ἐκθέσω μερικές σκέψεις μου, πού θά σε παρακαλέσω, νά τίς λάβεις σοβαρά ὑπ' ὄψη σου.
Ὅπως θά ἔχεις ἤδη διαπιστώσει, πολλές ἠθικές ἀξίες ἔχουν καταρρακωθεῖ μέ τήν αὔξησιν καί τήν πλημύρα τοῦ ὕλισμου, τόσο πού ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι τόν ἀγῶνα τόν καλό καί ἠθικό, νά μή μποροῦν πλέον μόνοι νά συνεχίσουν τόν ἀγῶνα αὐτόν.

Πιστεύουμε ὅτι ἐσύ κι ἐγώ, ὅτι τό κύτταρο τῆς Κοινωνίας παραμένει ἡ οἰκογένεια, ἡ ὁποία τροφοδοτεῖ μέ καλούς ἢ κακούς ἀνθρώπους τήν Κοινωνία.

Θέλω πρῶτα νά σε παρακαλέσω, νά δώσεις ἀκόμη μία μάχη, νά διατηρήσεις τήν οἰκογένειά σου χριστιανική καί νά ἐξακολουθήσεις νά τήν διαπλάθεις μέ τίς ἠθικές ἐκείνες ἀρχές, πού ἐσύ ἔχεις διδαχθεῖ καί ἔχεις ἀκολουθήσει μέχρι τώρα στόν βίο σου.

Εἶμαι βέβαιος ἐπίσης, ὅτι δέν ἔχεις λησμονήσει καί τήν καταγωγή σου. Τήν ἰδιαίτερη πατρίδα σου, τήν Βόρειο Ἡπειρο. Εἶναι σκληρό πράγματι τό δράμα τῶν ἀδελφῶν μας Βορειοηπειρωτῶν. Δέν θεωρῶ ὅτι ἔλειψε γι' αὐτούς κάθε ἐλπίδα. Τότε θά ἦταν σάν νά μή πιστεύουμε στόν Θεό. Ἡ χριστιανική πίστις διδάσκει τήν

ἐλπίδα καί τήν χάρη τοῦ Θεοῦ.

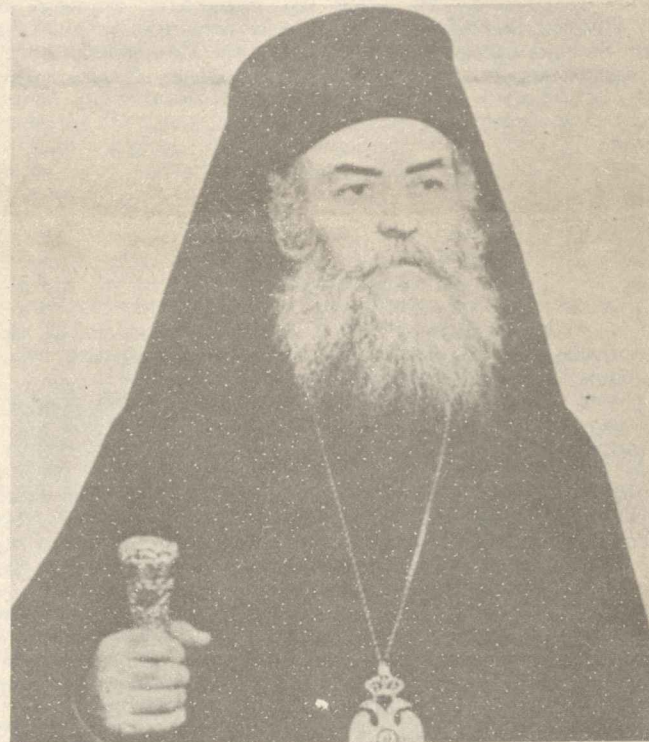
Χρέος σου εἶναι σάν Βορειοηπειρώτης νά μεταδώσεις στούς δικούς σου, στά παιδιά σου, στούς συγγενεῖς καί φίλους σου, τί εἶναι ἡ Βόρειος Ἡπειρος, τί γίνεται σ' ἀδέλφια μας, σέ ποιά κατάσταση ὑποδιαβιώσεως εὐρίσκονται, πῶς προσπαθοῦν νά τοῦς ἀφελήσουν καί νά τοῦς διδάξουν τόν ἀθεϊσμό, πόσο τέλος διαλύουν τό μεγάλο αὐτό κομμάτι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τήν Βόρειο Ἡπειρο.

Δέν μπορῶ νά φανταστῶ, ὅτι μπορεῖ ἀπό τίς οἰκογένειες τῶν Βορειοηπειρωτῶν νά ἔχει σῆσει ἡ πατριωτική αὐτή φλόγα, θά ἦταν σάν νά χάναμε τήν πίστιν μας.

Ἰδιαίτερα τά παιδιά μας, τήν νεολαία μας, τό μέλλον μας. Πρέπει νά τά διαφωτίσουμε. Νά τά διδάξουμε, νά τοῦς κρατήσουμε ψηλά τό ἠθικό καί τήν ἐλπίδα καί νά τοῦς ἐμφυσήσουμε τήν πίστιν γιά τήν ἰδέα τοῦ Βορειοηπειρωτισμοῦ, νά τοῦς κάνουμε σκοπό τόν σκοπό μας.

Κάθε παράλειψή μας ἀπό τήν γραμμή αὐτή θά πρέπει νά θεωρεῖται ὑποχώρησις στήν υποχρέωσις πού μᾶς ἔχει κληροδοτήσει ἡ καταγωγή μας. Ζωή χωρίς ἰδανικά, δέν ἀξίζει κυρίως γιά τοῦς νέους.

Τά Βορειοηπειρωτικά Σωματεῖα ἀγωνίζονται γιά τήν Μεγάλη Ὑπόθεσις. Πλαισιώσέ τα μέ τήν ἐνεργό συμπαράστασή σου. Δώσε καί ἐσύ κάτι ἀπό τίς δυνατότητές σου. Μιά μικρή ἠθική προσφορά ἀπό τόν κάθε Βορειοηπειρώτη, μπορεῖ νά με-

γαλώσει τήν δύναμιν πού χρειάζεται γιά νά συνεχισθεῖ ὁ ἀγῶνας.

Στέλτε τά παιδιά σου στήν Βορειοηπειρωτική Νεολαία, πού ὁ Σύλλογός του στεγάζεται Πανεπιστημίου 61, 7ος ὁροφος.

Πρέπει. Εἶναι ἀνάγκη νά τό κάνεις. Καί γιά τό ἴδιο σου τό παιδί. Πρίν τό παραπλανήσουν οἱ ἐπιτήδριοι πού τό τριγυρνῶν. Ἐκεῖ θά πάρει τήν γνήσια πατριωτική κατεύθυνση καί θ' ἀποκτήσει ἰδανικά.

Ἐτσι μόνο θά προχωρήσει ὁ ἀγῶνας. Ἐτσι κι ἐγώ θά ἐλπίζω στίς προσπάθειες πού καταβάλλω. Πίστεψε πῶς ὑπάρχουν ἀκόμη ὑγιεῖς ἀρχές καί ἀνθρωποὶ πού τίς πιστεύουν καί τίς διασκονοῦν. Πλησιάσέ τους. Ἐχεις καθήκον. Σ' εὐχαριστῶ.

Μέ χριστιανικές εὐχές
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἀρχηγός τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος

Ἡ μετάνοιά μου στήν Ἡπειρο μού δημιούργησε ἀνεκὰ προβλήματα. Δέν εἶχα πᾶν ποτε σ' αὐτό τό διαμέρισμα τῆς χώρας καί δέν γνώριζα κανένα ἀπό τοῦς ντόπιους, πού, ὅπως εἶχα ἀκούσει, εἶναι καλοί, ἀλλά κλειστοὶ ἄνθρωποι.

Κοντά σ' ἄλλα, πλησίαζε ἡ ἐποχή τοῦ κυνηγιοῦ καί δέν εἶχα συνηγορία, γιά τίς ἀπαραίτητες ἀναγνωρίσεις τοῦ ἐδάφους καί τῶν θηραμάτων τοῦ τόπου.

Κι αὐτό ἦταν ἕνα σοβαρό πρόβλημα γιά μένα — ὅσο κι ὅταν φαίνεται παράξενο σέ ὅποιον δέν ἔχουν τό «κρόνιο» τοῦ κυνηγιοῦ ἀναπτυγμένο.

Ἐτσι, ἡ πρώτη μου φροντίδα ἦταν ν' ἀντιμετωπίσω αὐτό τό πρόβλημα. Δέν δυναμιζήθηκα πολύ.

Κι ὅταν ἦρθε ὁ καιρός ξενιτεύσεσθαι, μιά συνηγορία ἀπό τοῦς κυνηγούς, πού θά συμπεριλάμβανον ἐπὶ τόπον ἐπὶ δύο χωρικούς.

Φάναμε μάλιστα φῶτις ἡ μέρα σὺν μέρῳ πού θέλαμε νά σκορπιστοῦμε, σύμφωνα

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

Ὁ πρόσφυγας

να μέ σχέδιο πού εἶχαν καταρτίσει οἱ χωρικοί.

Ἡ «σοδειά» μας ἦταν ἰκανοποιητική, γιατί ἡ περιοχή εἶχε νά κυνηγηθεῖ ἀπό τρεῖς χρόνια. Ὅσοι ἀπό κάμποσες ὥρες σναπηθήκαμε σέ σημεία πού εἶχαμε καθορίσει ἀπὸ πρὶν, γιά νά ξεκουραστοῦμε. Διηγηθήκαμε ὁ καθένας μας τοῦς κυνηγετικούς ἀθλοῦς μας, ἐξογκωμένους καί διανθισμένους ὅπως μᾶς βόλενε κι

ὅπως συνηθίζεται σιτοῦς κυνηγούς.

Ἀπὸ τὴ συνηγορία μας ἐλείπε ἕνας, ὁ «πρόσφυγας», ὅπως τὸν ἔλεγαν.

Διατύπωσα τὴν ἀνησυχία μου γιά τὴν ἀπουσία του, ἀνησυχία πού δέν τὴν συμμερίστηκαν οἱ ἄλλοι.

Σιὸ μετὰξὺ, εἶχα μάθει μερικά περιστατικά ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ «πρόσφυγα», πού μού τὸν εἶχαν καταστήσει ἀγαπητὸ καί σεβαστό. Εἶχα μάθει πῶς εἶχε γεννηθεῖ στήν Βόρειο Ἡπειρο, ὅπου μεγάλωσε. Ἐκεῖ δούλεψε γιά κάμποσο καιρό, ἐκεῖ παντρεύθηκε, ἐκεῖ ἀπόκτησε παιδιά. Σιὸν καιρὸ τοῦ πολέμου, κι αὐτὸς καὶ οἱ χιλιάδες τῶν συμπατριωτῶν του, ἀγωνίστηκαν, ὁ καθένας μέ τὸν τρόπο του, γιά

τὴν πανελλήνια ὑπόθεσις. Τό ἴδιο καὶ στήν περίοδο τῆς κατοχῆς, αὐτὸς καὶ οἱ συμπατριῶτες του πλαισίωσαν τὸ κίνημα ἀντιστάσεως καὶ

πολέμησαν τοῦς ποικίλους, φανεροὺς καὶ κρυφοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐθνικῆς ὑποδόσεώς τους.

Πόθος κι ἐλπίδα αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἦταν καὶ εἶναι νά ξαναβρεῖ ἡ ζωὴ τους τὴν ὁλοκλήρωσή της σὶα μοῖρα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως. Καὶ τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη οἱ ἐλπίδες τοῦ ἑλληνικοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ διανεύονταν. Οἱ ἐξελέγεις τῶν γεγονότων ὑπῆρξαν ἀντίθετες πρὸς τίς προσδοκίες τους. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀναγκάστηκαν νά πάρουν τὸν δρόμο τῆς προσ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ο πρόεδρος «Κ. Καραμανλὸς μετὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου ἐπὶ τῷ Μνημείῳ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, κατὰ τὴν γιορτὴ τῶν Ἐνοπλίων Δυνάμεων, μετὰ τὴν γιορτὴν τοῦ ἀσπασματοῦ. Ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς δεξιὰ: ὁ ἀρχηγὸς ΓΕΕΑ στρατηγὸς Νηάκος, ἀρχηγὸς ΓΕΙ ἀντιστράτηγος Γκρότσας, ὁ ἀρχηγὸς ΓΕΚ ἀντιναύαρχος Κονδράκος καὶ ὁ ἀρχηγὸς ΓΕΑ ἀντιπύραρχος Παπαγιωργίου.

Ἡ 29η Αὐγούστου ἔχει καθιερωθεῖ, γιά νά τιμηθοῦν οἱ Ἐνοπλίες Δυνάμεις τῆς χώρας. Καὶ εἶναι πρόπονσες αὐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι εφέτος, σε μία άσπληνη νύχτα του Αυγούστου θα γιορτασθεί από τους όρειοβιτικούς και έκδορμους όμιλους όλης της χώρας μας και τόν προσκοτισμό, ή γιορτή της φωτίας.

Τί όμως είναι ή γιορτή αυτή, τί συμβολίζει και από ποτέ και πού έχει τήν αρχή;

Η αρχή, όπως θα πούμε και παρακάτω, αρχινάει από τό Πνευματικό Κέντρο τών Δελφών από τόν 5ο π.Χ. αιώνα. Σήμερα όμως είναι μία δριεδική Όλυμπια από τή Ελλάδα, μετά, από τόν λαμπαδοφόρο ή λαμπαδοφόρο, βλ. πρόσφατα, νωρίς στις περισσότερες, απρόσ- τετες βουνοκορφές της πατρίδας μας και τήν καθορισμένη από τήν συνταγματική Έπιτροπή ώρα, θ' αναμύον εκεί συγ- χρονας σ' όλες τις ψηλές κορφές τών βουνών μας, τό λαμ- πρό ελληνικό φώς πού μέ τήν ταχύτητα τού ήλιακού φω- τός θα μεταδοθεί προς όλα τα σημεία τού ορίζοντα, γιά να δούν και να μάθουν οι λαοί της οικουμένης ότι ή ελληνική μας πατρίδα αποτελεί και σήμερα ακόμα τόν πνευματικό όμφαλό της γής απ' όπου σάν φωτεινή έστια τών ανθρώπι- νων ελευθεριών τού οραίου και τού καλού σάν φωτεινή πη- γή της κάθε άρετης, αλήθια θ' ακτινοβολεί και θα μεταλα- μπάσει από τήν καρδιά της αθάνατης χώρας μας, τά πύς όμορφα ιδανικά τού ανθρώπινου γένους.

Από τήν άκριτική όργαση τού ελληνικού δορρά ως τή μεγαλόνοη Κρήτη, τά Δωδεκάνησα, τόν Τρόδο και τόν Πεντάδοκτυλο της μαρτυρικής Κύπρου και από τις άκρες τών βουνών τών Αιγινήδων νήσων πού άγναντεύουν στήν άρ- χαιά Αίολία και 'Ιονία προς τήν 'Ανατολή, καθώς έκείνες τών Έπτανήσων πού από 'Ιόνιο δέλτοον αντίκρυ τ' Άκρο- κεράνια όρη της σκλαβοκράτειρας Β. 'Ηπειρου και προς τή Δύση τού Κελενίου της Μεγάλης Ελλάδας, μέσα σ' αυτό τό προνομιακό τετραπλευρο γεωγραφικό περίγραμμα της έ- θνικής μας περιουσίας, θα λάμψουν στήν άσπληνη Αυγού- στιανή νύχτα οι φωτιές τού ελληνικού έκδορμούου σάν σαιμολύγας 'Αρετής τού έθνους, πού κατεβύνην τήν νείκτη προς τή μεγάλη δεξαμενή τού υπαίθρου, από τήν οποία άν- τλει δύναμη, ψυχική αναγέννηση και πνευματική άναστήση προς τις κορυφές τού τέλειου τού οραίου πού τις συμ- βολίζουν οι κορυφές τών βουνών, πού τις κατέκτησε πρώτ- ή ή σωματική άνοχη, όταν ό δριεβάτης πήγαινε σ' αυτές από

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Τού κ. ΛΑΜΠΡΟΥ Π. ΣΠΥΡΟΥ
Ίατρού — Λογοτέχνη — Συγγραφέως

δίκαια και λαχάρτα της γυμναστικής επιδίωξης τών αισθη- μάτων και απολαύσεων ή έκείνης της άναπαύσης τού άγνου και άμύλωντου από τά καυσάστρια αέρα τού υπαίθρου.

Η γιορτή της φωτίας, σάν ακτινοδόλγμα μιάς έστίας πού έξυγαινεί τόν ψυχοπνευματικό κόσμο τών ανθρώπων, πού κρίκος πού θα προστεθεί στήν αλυσίδα ή όποία συνδέει τήν πανάγρια με τή νέα παράδοση και δημιουργεί συνέ- χεια τήν ιστορία της φυλής μας.

Ο 'Ηλιος Φοίβος, ό Φαέδων και ό 'Απόλλωνας, είναι συμβολικά όνόματα τού θείου φωτός, σάν οδηγού τού άν- θρώπου στήν αιώνια αλήθεια, τό δίκαιο, τήν αρμονία, τόν όρθό λόγο.

Υστερα τό φώς τού Χριστιανισμού, πού είναι τό μονα- χικό σέ λαμπρότητα φώς τού κόσμου, τό φώς της αγάπης και της ελευθερίας, τό φώς της ζωής, πού όποιος τό ζει δεν περπατάει στό σκοτάδι, άλλα ζει τή ζωή της αλήθειας και τού παντοειδούς καλού.

Οι λαμπαδοφόροι της γιορτής θα πάρουν τό φώς από τήν αιώνια και άσβεστη έστια τού Δελφικού Φοίβου τή κοι- νή τήν 'Ελληνήν έστία και μέ τήν πυροφόρο σκυτάλη θα τό σελαιγύσιον σύμβολο τών αιώνιων αρχών της ελληνικής γής, όπως είναι έκείνης της ελευθερίας και της ειρήνης, της δι- καιουσύνης και της αγάπης προς τόν άνθρωπο και τούς λαούς.

'Αλλά και σάν φωτεινό όρόσημο μιάς ακόμα αλήθειας πού δρονοτοφωνάει, εδώ είναι και στέκει ή αιώνια 'Ελλάδα, ό άμβων τών μεγάλων πατριότνων κρηνημάτων, εδώ είναι ό φάρος τών καλών άγώνων και τού βρόχου της άρετής.

Άς είναι λοιπόν τό Προμηθεϊκό φώς της γιορτής οδηγη-

τικό, γιά να κάνει τούς ανθρώπους πιά ενάρετους και πιά πνευματικούς, πού θα τους οδηγήσουν στήν έρευνα, στήν έ- ρασμο και τή σοφία, στά γράμματα, τή συνείδηση, τήν τέχνη Μουσών, καθώς και στήν 'Εργαστήρι της Προόδου.

Ένα παράδειγμα από τήν 'Εθνική Κιβωτό τών περασμέ- νων μας μιλάει με τήν ευγλωττία της ιστορικής αλήθειας γιά τήν καθαρτήριο χρήση της φωτίας.

Τήν επομένη της μάχης τών Ιλλεατιών (479 π.Χ.), οι έρώτημα τών νικητών τί πρέπει να κάνουν, ό Δελφικός Χο- ρμός τούς παρήγγειλε να στήσουν δωμά στόν 'Ελευθερο Δία, άλλα να μη θυσιάσουν άν δεν καθαρισθεί ή πόλη από τά βαρβαρικά μυσάματα κι άν δεν έλθει τό καθαρό φώς από τήν άσβεστη κοινή έστια τών Δελφών, πού ή άκοίμητη πα- τρία (τό άκοίμητο πύρ) συμβολίζει τήν άσβεστη φωτιά της ελληνικής έθνικής μας ζωής.

Έτσι έφυγε ο Ευχίος, στρατιώτης τών Πλαταιών, και πήγε στους Δελφούς, απ' όπου και μετέφερε τό άσβεστό φώς με τό όποιο άναψανε τό δωμά τού 'Ελευθερίου Διός.

Τό φώς αυτό συμβολίζει τήν χαρά της λύτρωσης από τή δουλεία (σκλαβιά).

Τό φώς αυτό είναι παρόμοιο με τό χριστιανικό φώς της 'Αναστάσεως τού Χριστού έλευσε λάδετε φώς.

Η άφήγηση αυτής της λέγει καθαρά τήν συμβολική έ- νοια της φωτίας, γι' αυτό κάθε γιορτή πού συνδέεται με τή φωτιά έχει νοήμα ύψηλο και γίνεται ή ίδια έκρηξη τών νοήματος.

Αυτές τις ιδέες θα προβάλουν οι φωτιές τών βουνών με τήν άσπληνη Αυγουστιανή νύχτα.

Ο Φοίβος ό Πρόδρομος τού Χριστιανισμού, ήπειν ό ήλιος τό φώς τού ελληνικού λόγου, τό συμβολικό τρίπτυχο τών έννοιών (Ειρήνη, Εύνομία και Δικαιοσύνη).

Η γιορτή λοιπόν τών όρειοβιτικών και έκδορμους όμιλων φωτιές όλους αούτους τούς σκοπούς.

Ευχόμαι τό φώς πού θα φεγχοβολήσει στις έστίες τών βουνοκορφών να γίνει 'Ηλιος Ειρήνης και αγάπης γιά ό- λους τούς ανθρώπους της γής.

Δίκαια λοιπόν ό Σατωμαριόν είπε: 'Αλαοί, όταν άκούτε τό όνομα 'Ελλάς, σταθείτε όλοι σέ θέση προσοχής και συ- κινίσεως, γιατί είναι ή μόνη έπί της γής θεϊκή χώρα πού τά παιδιά της μετέδωκαν τό πνευματικό φώς σ' όλόκληρη τήν οικουμένη. Τό φώς της αγάπης και αλήθειας.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ

ΑΝΕΔΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

τους αγώνες της κατά της 'Ιταλογερμανίας.

3) Δεν μάς επιτρέπεται να κάνουμε άντικειμενική πολιτική παρασυρόμενοι ά- πό διάφορα ελληνικά κόμ- ματα. Λάθος μέγα. Τα ελ- ληνικά κόμματα έχουν τό προβλήματα τους κι έξυπ- νηται άλλους σκοπούς πού έμάς δε μάς ενδιαφέρουν.

Έμάς ενδιαφέρει τό σπίτι μας. Επομένως όποιος έπι- χειρεί να μάς τό γκεμεινεί είτε αούτος λέγεται έλληνι- κό κόμματα και κυβερνάει, είτε 'Αμερική και Ρωσία, πρέπει να μάς βρει αντί- τωπος. Είμαστε φίλοι με τούς φίλους και έχομε με τούς έχθρους της Β. 'Ηπει- ρου όποιοιόποτε κι άν ελ- ναι αυτοί. Τιποτα παραπά- να σ' ό κ. Γκογκώνης, με τό 'Αδερφό κατά της Β.Η., άλλα με τήν αλάνηλη προ- παγάνδα στήν 'Αμερική θα είχα να πώ τά εξής:

2) Οι αγώνες της ΠΟΑΚ είναι — και πρέπει να πα- ραμεινούν — πολύπλοκοι και άπρόσωποι. Επομένως τό ότι ή ΠΟΑΚ διαμαρτυρή- θηκε προς τούς 'Αμερικανούς γερουσιαστές κλπ. δε σημαί- νει ύποχρεωτικά και ότι έγ- κατάλειπε τήν παρακολού- ση τήν αλβανικής προπαγάν- δας στήν 'Αμερική. 'Αλλάς έφαρμόζει τό γνωστό 'εκαί τόυτό ποιήσαι κάκιστο μη αφενάει'.

3) Ότι περίπου άπάν- τως ό κ. 'Αδερφών στόν κ. Τζέλιο γιά τις άπεργίες εισήγησεις τού κατ' τού Βορικού, τό ίδιο κάνει και ό κ. Γκογκώνης γιά τις άμερικανικές εισήγησεις ενάν- τια στό ίδιο θέμα. Έτσι ό πρώτος όμίλησε γιά έ- πίσημη και άνεπίσημη θέ- ση.

4) Ότι περίπου άπάν- τως ό κ. 'Αδερφών στόν κ. Τζέλιο γιά τις άπεργίες εισήγησεις τού κατ' τού Βορικού, τό ίδιο κάνει και ό κ. Γκογκώνης γιά τις άμερικανικές εισήγησεις ενάν- τια στό ίδιο θέμα. Έτσι ό πρώτος όμίλησε γιά έ- πίσημη και άνεπίσημη θέ- ση.

5) Όι έπίδες γιά μία πι- θανή συνδρομή της 'Αμερι- κής στό Βορικό είναι έλχι- στες. Αυτό όμως μπορεί να σημαίνει δύο πράγματα:

α) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

β) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

6) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

7) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

8) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

9) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

10) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

11) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

12) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

13) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

14) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

15) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

16) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

17) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

18) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

19) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

20) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

21) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

22) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

23) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

24) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

25) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

26) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

27) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

28) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

29) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

30) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

31) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

32) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

33) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

34) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

35) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

36) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

37) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

38) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

39) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

40) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

41) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

42) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

43) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

44) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

45) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

46) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

47) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

48) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

49) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

50) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

51) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

52) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

53) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

54) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

55) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

56) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

57) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

58) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

59) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

60) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

61) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

62) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

63) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

64) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

65) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

66) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

67) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

68) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

69) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

70) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

71) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

72) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

73) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

74) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

75) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

76) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

77) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

78) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

79) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

80) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

81) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

82) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

83) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

84) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

85) Ότι ή 'Αμερική μάς έχει εγκαταλείψει και κάθε προσπάθεια μάς είναι μα- ταίωσιμη. Αυτό δεν τό άπο- κλείω, άλλα και δεν πρέ- πει να ξεχνάμε ότι τά πάλ- λιν.

Ο βασιλιάς της Αλβανίας είναι δυο μέτρα ψηλός κι έχει πάνω του πάντα πιστόλι. Στα σίγουρα θα του χρειάζεται αν και μια φορά έκανε πως εμφανίζεται στην Αλβανία. Τό κομμουνιστικό καθεστώς εκεί δεν έχει σε υπόληψη τη βασιλική οικογένεια, αλλά κι ο βασιλιάς δεν έχει κάνει τίποτε για να γίνει απατητός. Περνάει τις μέρες του δεικνύοντας έναν «Εθνικό Στρατό γιά την Απελευθέρωση της Εθνικής Αλβανίας».

Ως τον περασμένο χειμώνα, ο βασιλιάς της Αλβανίας, Λέκα ο 1ος, ζούσε σε μια κατάνυχτη βίλα πάνω στην κορυφή ενός λόφου σε προάστιο της Μαδρίτης. Η ισπανική όμως κυβέρνηση, έχοντας αντιληφθεί για το όπλοστάσιο, που είχε στη διάθεσή του ο Λέκα, του ζήτησε να εγκαταλείψει τη χώρα. Κι ο Λέκα έφυγε μαζί με τα όπλα του και την Αυστραλή γυναίκα του, συνοδευόμενος από τους Αλβανούς έμμελκρες, που τον περιβάλλουν. Πήγε στη Ρωσία, απ' όπου και κατάγγειλε αυτήν την ενέργεια της ισπανικής κυβέρνησης.

Η ΣΦΗΚΟΦΩΛΙΑ

«Ας μὴν κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας», έλεγε τελευταία σε μια τηλεφωνική συνέντευξη μαζί του από το ξενοδοχείο Μοναμάτα. «Χρόνια τώρα γνωρίζαν την ύπαρξη αυτών των β-πλων».

Αλλά γιατί τότε να τον διώξουν;

«Τέσσερις χώρες — και προτιμώ να μὴν τις κατονομάσω — πίεσαν την ισπανική κυβέρνηση να μὴς διώξει γιατί οι προσπάθειές μας στέφονταν μ' επιτυχίες. Κι από μια επίσκεψη μόνο στην ισπανική βίλα του Λέκα, μπορεί να καταλάβει κανείς τί έργο ο Λέκα τί νόημα μπορούσε να έχει: δὴν αὐτή ή στρατιωτική ατμόσφαιρα. Η απάντησή του ήταν σαφής: «Οι ομάδες των έμμελκρων λέγε πολλά και κάνουν λίγα. Όταν όμως γτύσετε κάποιον στρατιωτικά, τότε έχει την τάση περισσότερο να δρᾷ παρά να μιλάει».

Ο ίδιος ο 40χρονος Λέκα

φορούσε στρατιωτική στολή εργασίας με ένα πιστόλι και μια λόγχη κρεμασμένα στη μέση του. Και στην αριστερή πλευρά του στήθους του είχε το έμβλημα του έστεμμένου δικέφαλου αετού. Με τα δυο μέτρα ύψος και τὰ εκατό περίπου κιλά του, έγτυπωσίαζε. Τό γραφείο του ήταν γεμάτο από κρεμασμένους χάρτες της Αλβανίας, και φωτογραφίες του Χουσεϊν της Ιορδανίας, του Χουάν Κάρλος της Ισπανίας, του Φαύλτ της Σαουδαραβίας και, φυσικά, του Αχμέτ Ζώγου της Αλβανίας.

Ο Ζώγου είχε καταφέρει να επιβιώσει: έπετα από πολλές εξέγέρσεις και απόπειρες δολοφονίας του. Δεν μπόρεσε όμως να τὰ θγάλε: πέρα με τὰ στρατεύματα του Μουσολίνι, που στις 7 Απριλίου του 1939 εισέβαλαν στην Αλβανία. Η βασίλισσα Γεραλδίνη, πρώην κόμισσα της Ούγγαρίας, τσάκασε στην Ελλάδα μαζί με τον 3χρονο τότε γιό της πρίγκιπα-διδόχο Λέκα.

ΜΕ ΤΟ

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟ ΥΠΟ ΜΑΛΛΗΣ

Σε λίγο την ακολούθησε και ο Ζώγου, πατέρας θεία του Λέκα, κουβαλώντας μαζί του κι ένα σημαντικό μέρος από το αλβανικό θησαυροφυλάκιο. «Όλα αυτά είναι φέματα», λέει τώρα ο 40χρονος γιός του Λέκα. «Τό αλβανικό θησαυροφυλάκιο ποτέ του δεν είχε μέσα του πολλά πράγματα. Αλλά κι β,τι ακόμη αν πάρθηκε απ' αυτό, διατέθηκε γιά την εξόριστη κυβέρνησή».

Εν πάση περιπτώσει, ο Λέκα μεγάλωσε με όλες τις ανέσεις του στην Αίγυπτο,

Γαλλία, Βρετανία και Ισπανία. Ο πατέρας του Ζώγου πέθανε στην εξορία, τό 1961, και ο Λέκα ανακηρύχθηκε βασιλιάς από μια «έθνοσυνέλευση» εκπαιδισμένων Αλβανών, που αὐτός είχε «συγκάλεσει»: έσπευσμένα σ' ένα ξενοδοχείο του Παρισιού. Την απόφασή της πολλοί δεν την άναγνώρισαν. Ακόμη κι απ' αυτούς τους εκπαιδισμένους Αλβανούς. «Υπάρχει ένα άρκετά διαδομένο μεταξύ των έμμελκρων αίσθημα, πως ο Λέκα δεν μπορεί να είναι βασιλιάς, γιατί ποτέ του δεν βασίλεψε», λέει ο Ρετζέπ Κρασνίκι της Επικρατοῦς «Ελευθερίας Αλβανίας» στη Νέα Υόρκη.

Πάντως, ο Λέκα ασχολείται και μ' έπιχειρήσεις. Πουλάει διάφορα είδη στη Μέση Ανατολή. Πιό συγκεκριμένα μεσολαβεί γιά την πώλησή τους. «Μια και στη Μέση Ανατολή υπάρχουν ακόμη μοναρχίες που εξακολουθούν να σέβονται πολύ τις ευρωπαϊκές μοναρχίες». Ο Λέκα, σαν νεαρός βασιλιάς, επισκέφτηκε πολλές κοινότητες Αλβανών έμμελκρων σ' όλο τον κόσμο, καλλιεργώντας ταυτόχρονα και πολιτικές φιλίες. Και μια απ' αυτές ήταν και ή συνάντησή του με τον Αμερικανό Ρόναλντ Ρήγκαν, πρὸς τὸν όποιο μάλιστα πρόσφερε γιά δῶρο, τό 1967, ένα μωρό έλέφαντα.

Τώρα πάντως ο Λέκα παίζει έναν καινούργιο ρόλο. Τό ρόλο του προέδρου του Στρατιωτικού Συμβουλίου γιά την Απελευθέρωση της Εθνικής Αλβανίας. Κι όταν λέει: «έθνική», περιλαμβάνει σ' αυτήν και τμήματα της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδας, που κατοικούνται από Αλβανούς. Δέχεται μάλιστα στις τάξεις του στρατού του

όποιοδήποτε θάθελε να έργαστεί γιά την υπόθεση της Αλβανίας. «Ανεξάρτητα από τό αν είναι: βασιλόφρων ή όχι».

Ο Λέκα δὲν αποκαλύπτει τή δύναμη του «στρατού» του, που αποτελείται: βασικά από νεαρούς Αλβανούς έμμελκρες. «Η δύναμη του στρατού», λέει ο ίδιος, «μεταβάλλεται συνεχώς. Από δῶ φεύγουν σ' άλλα στρατόπεδα, ή πίσω στις κοινότητές τους, ή που ξαναζούν σαν πολίτες ή δτου κληθούν και πάλι». Αρνήθηκε όμως να πει ποὺ βρίσκονται τ' άλλα στρατόπεδά του.

Ο Λέκα άφηγείται πως την στρατιωτική του δραστηριότητα την άρχισε τό 1975 με την αποστολή τριών ομάδων άνταρτών «τσέτα» στην Αλβανία. Πήγαν εκεί με άποστολή να διαπιστώσουν τίς διαθέσεις του λαού και κατά πόσο ένα στρατιωτικό έγχερμα θα γινόταν εύνοια δεχτό από τό λαό. Και ή απάντηση ήταν σαφώς «ναι». «Από τότε έχουμε πραγματοποιήσει: σε:ρά δολοκλήρη έπιχειρήσεων», λέει ο Λέκα. «Με:οικες αναγράφονται και από τον Τύπο. Άλλες όχι».

ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΙ ΚΑΙ ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ

Μια απ' αυτές έγινε τὰ Χριστούγεννα του 1976, όταν μια έκρηξη συγκλόνισε από τὰ θεμέλιά της την αλβανική προεδρία στο Παρίσι, με άποτέλεσμα να σπάσουν πολλά παράθυρα. Την ώρα της συζητήσεώς μου με τον Λέκα, γτύπησε τό τηλεφώνον. Καλοδούρη από τή Μελβούρνη της μακρινής Αυστραλίας.

Ήταν ο πατέρας κάποιου Αλβανό - Αυστραλού νεαρού, που είχε φυλακιστεί στο Μα:

ρόχο γιά έμπόριο ναρκωτικών.

Ο πατέρας παρακαλούσε τον Λέκα, αν ήταν δυνατό να μεσολαβήσει γιά την άποφυλάκιση του γιού του, ώστε να μπόρεσει: να παραβρεθεί στο μνημόσυνο της μητέρας του. Ο Λέκα τηλεφώνησε άμέσως στον Μαροκινό πρεσβευτή, ζητώντας την παρέμβασή του γιά την άποφυλάκιση του «πατρός» του. Και άτάραχος συνέχισε την αφήγησή του γιά τις στρατιωτικές έπιδόσεις. «Έδειγνε προκλήσεις που κυκλοφόρησαν στην Αλβανία, όπου είχαν διαχετευθεί μέσα σε πλαστικές σακούλες που έπέπλαν σε ποτάμια από τή Γιουγκοσλαβία πρὸς τήν Αλβανία. Άλλες πάλι είχαν σκορπισθεί με μπαλόνια πάνω από την Αλβανία».

Οι περισσότερες απ' αυτές τις προκλήσεις είχαν φωτογραφίες του Λέκα με στρατιωτική στολή και μ' ένα αλτόματο στα χέρια καθώς αὐτός στέκεται μπρὸς από παταγμένους στρατιώτες με στολή. Τὰ πρόσωπα όλων ήταν μαυρισμένα, εκτός από τό δικό του. Έδειξε ακόμη με καμάρ: καὶ: βασιλικὰ του ενημερωτικά δελτία, όπως και αποκόμματα έφημερίδων, όπου αναφέρονταν διάφορα έπιχειρήματα δολοκλήρη, όπως τό κόψιμο του τηλεφωνικού και τηλεγραφικού καλωδίου μεταξύ Αλβανίας και Ισπανίας, τό 1977.

Είναι: πολλὰ δύσκολο κρίνει: κανείς ποιά είναι: τὰ κίνητρα πίσω από καὶ: τέτοιες ένέργειες αυτών των προσώπων; λέει ο Ότο φον Αψμπουργκ γιά τον Λέκα, κι άλλους παρόμοιους του, που με τέτοιες ένέργειες επιδύκουν την πραγματικότητα των σκοπών τους.

ΣΥΝΑΞΑΡΙ

σιὸν "Αγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 6

τό γένεια». Ο Αλῆς δὲν εκατάλαβε τί εἰσάγγειαν του άγιου οι προφητείες. Κι ύστερα χωριστήκανε. Ο Αλῆς έπηρε τά δου:νά κι άμνη κλεφτοπόλεμο με τὸ Κούρτ πασά τ' άσκήρια, κι ο άγιος τὰ μονοπάτια, που πᾶνε στὰ χωριά τριγύρω τὸ Μπεράτι. Χιλιάδες τὸν ακολουθαῦν, Τούρκοι, Ρωμιοί και Βλάχοι κι Αρβανιτάδες τή διδαχή ν' άκούσουμε.

ΣΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Κήρυγμα τώρα κάνει δξω 'πό τὸ Μπεράτι. Δέ μπήκε μέσ' στὸν κασαμπά, γιατί καλὰ τό ήξερε, πως οι πολλοί Όθριοί του Μπερατιού νά δάκουνε στήν Έξουσία, τὸν άγιο νά χαλάσει, πολὺ χρυσάφι μαζώξαν. Έλοξοδρόμησε και πᾶει στὸ Καλικόντασι, μικρὸ χριστιανικὸ χωριό, κοντὰ στὸν Αἰμο ποταμό, που Σέμειν τὸν λέν οι Αρβανιτάδες. Ο μήνας είχε εικοσιπρεῖς, που έκαμε τή στερητὴ του διδαχή σέ τοῦτο τό χωριό και σύστησε τὸ τελευταῖο του σχολειό, δίνοντας απ' τή τζέπη του, δσα γρόσια του μέναν. Με τὸ σκολειό του Καλικόντασι γιά τὰ κοινὰ τὰ γράμματα, ο άριθμός τὸν σκολειῶν που ίδρυσε κι έχτισε ο Γ:διος ο Κοσμᾶς φτάνουσε στὰ διακόσια. Όμως ή άρα έφτασε ο φιλογερός καλόγερος στὸ Γολγοθά ν' άνέβη, νά μαρτυρήσει γιά τὸ έργο του και γιά τή Ρωμιοσύνη.

Τήν άρα, πουχε διδαχή σ' ένα μεγάλο πλήθος απ' τὰ χωριά του Μπερατιού, τής Μουζακίας τὰ καμποχώρια, έξέγυσαν κοντὰ του τὸ Κούρτ πασά άνθρωποι, που τὸ χρυσάφι τὸ Όθριοῦ τούς είχε σαγοράσει, τὸν άγιο γιά νά πιάκουνε, τὸ στόμα του νά κλείσουν και νά μὴ κάνει διδαχή ενάντια στους Όθριοῦς. Οι χριστιανοί έτρώμαζαν κι άποτραβηχτήκαν. Οι Αγαρηνοί τὸν έπιείσαν. Οι χριστιανοί πικράθηκαν, που πιάσανε τὸν άγιο. Στὸν

χόντζα τὸν έπήγαγε, σέ τούρκικο χωριό, δίπλα στὸ Καλικόντασι, γιατί 'χε τέτοια προταγή απ' τὸν πασά τὸ τόπου, νά πᾶσει τὸν καλόγερο, που παραπλανούσε τὸ λαό, όπως τὸν κατηγοροῦσαν οι άνομοι Όθριοι.

Στὴ φυλακή τὸν κλείσανε κι έμειν' ὅλη τή νύχτα. Κατάλαβε τὸ τέλος του και ή ψυχὴ του γιόμισε από ούρανο φῶς, γιατί θά μαρτυρούσε γιά τὸ Γένος του και τήν Όρθοδοξία, που χρέ:να τόσα δίδασκε στὸν Ελληνικό ὄθρο. Στὴ φυλακή δλουχτής τὸν Κύριο ὕμνουσε, κι έκαλλε χαρούμενα προπάρια, ὡπου ρθε τὸ γλυκοχαράισμα στὸ Γολγοθά ν' άνέβη. Σάν ήρᾷ ή αὐγή με τὸ δροσιό, έφτὰ Τούρκοι τὸν πήραν, καβάλλα τὸν δέδανε τάχα νά τὸν νε πᾶνε στὸν πασά. Δυὸ ὥρες περιπατούσανε, κι ύστερα σταματήσανε στὴ θέση Μπουγιαλῆ, κοντὰ στὸν Αἰμο ποταμό. Έδῶ τὸν πρόσταξαν νά κατεβῇ απ' τ' αἶλογο και νά έτοιμασθῇ γιά μακρινὸ κι άγύριστο ταξίδι. Ο άγιος γονάτισε, στὸν Κύριο προσευχήθηκε, κι ύστερα έσηκώθηκε κι άπάγγειλε τὸ ψαλμικό: εδὴλθωμεν διά πυρός και ύδατος και εἰρηάγες με εἰς άναιμικήν. Και τό λαῖμα του πρόβαλε νά δάουνε τὰ λιτάρια. Οι Αγαρηνοί τὸ έσφίξαν, ὡπου δὴνῃ ή ψυχὴ του.

Ο Πλάστης τήν έδέχτηκε θερμά στήν άγκαλιά του. Κι ύστερα έξεγύμνωσαν τὸ άγιο λείψανό του και τὸ ἔβαλαν στὸν Αἰμο ποταμό, με μιά μεγάλη πέτρα δεμένη στὸ λαῖμο. Τὰ γάρφαρα και ήσυχια του Αἰμου τὰ νερά δεχτήκανε τὸ τιμμημένο σώμα, τὰ δέντρα τής άκροποταμίας εἰσάνασθηκαν από δροδιὸ άεράκι, και τὸ φεγγάρι ὀλόχλωμο θά ρίξῃ τις άκτίνες του πάνω στὸ άγιο σώμα, που καλυμπούσε στὸ Αἰμου τὰ νερά. Οι χριστιανοί τής Μουζακίας, του Μπερατιού κι ὅλης τής πατριάρχης παρήχτηκαν απ' τ' Αἰμου Κοσμᾶ τὸ φοβερό μαρτύριο. Όλοι τους άποφάσισαν με δίχτυα και καμάκια, νά πᾶν στὸ Αἰμου τὰ νερά νά δρῶν τὸ σκήνωμά του.

Ο Παπαμάρκος, παπᾶς τής έκκλησίας τής Παναγίας του

φτωχικοῦ χωριοῦ του Καλικόντασι, κοντὰ στὸν Αἰμο ποταμό, όπιος δὲν τὸνε πᾶνει, νά δρᾷ τὸ τίμιο λείψανό του άγιο Κοσμᾶ και νά τὸ παραχώσει. Τρεῖς μέρες και τρεῖς νύχτες πᾶνι: με μὲ τὰ νερά του Αἰμου, ὡπου μ' ένα μονόξυλο και με τὸ φῶς του φεγγαριοῦ, που φάτιζε τὸ λείψανό του άγιο, τὸ εἶδε νά πᾶει στὰ νερά και τόσους στήν άκροποταμία. Τ' άγκάλιασε, τὸ φίλησε και τὸ ντυσε με ράσο, κι ύστερα τόφερε και τὸ έβα:πε στὸ νάρθηκα τής Παναγίας του Καλικόντασι.

Και τ' άγιου ο διογράφος τελειώνει με τοῦτ' άκριβῶς τὰ λόγια τὸ Πατροκοσμᾶ τὸ φοβερό μαρτύριο: «ὅτν σκότασαν 1779, Αὐγούστου 24, ήμερον Σάββατον».

Τήν ἴδια τοῦτῃ τή χρονιά, που ο Κοσμᾶς μαρτύρησε, άπέθανε ο προστάτης του εἰσδριστς στήν άχανή Ρωσία, ο Πατριάρχης Σεριαφείμ ο Β' ο Βορειοηπειρώτης, και στή Βαλατία τυπώνοντας γιά δεύτερη φορά, σέ γλώσσα άπλή, που ο λαός τήν ένωῖ ή «Πίστις» του Νεκταρίου του Τέπου, που οι αντίχριστοι τήν άποχόρεψαν νά τή διαβάσουν οι χριστιανοί που δούλευαν σὲ Τούρκους.

Δὲν πέρασε καιρός πολλός απ' τὸ μαρτύριό του, και τὸ ένομα τὸν γρήγορα τὸ τᾶναι οί χριστιανοί κι ὡς άγιο προσκυνήσαν στήν Ηπειρο και στή Μακεδονία, στή Ρωμηνία και στὰ Έφθάρνησα, ψηλά στήν Αλβανία. Κι αὐτός ο Αληπάσης, έξοχης τὸν Γιάννινα, έπρόσταξε γιά τήν έδόση δόξαση έκκλησία στὸ Καλικόντασι κοντὰ ὡπου μαρτύρησε ο Κοσμᾶς. Στὸ 21 ή κλεφτουριά, που πολεμούσε γιά τή λευτεριά, ζητούσε τή βοήθεια τ' Αἰ - Γιώργη και τ' Αἰμου Κοσμᾶ.

Βοήθα μας Αἰγε Γιώργη και σὺ Αἰγε Κοσμᾶ νά πάρουμε τήν πόλη και τήν Αἰγια Σοφία. Χρόνια διακόσια πέρασαν από τὸ θάνατό του. Στους τόπους π' άντηλάλησε ή ἀλόκληρη λαλή του, γιά τή θρησκεία του Χριστοῦ και γιά τή Ρωμιοσύνη, τοῦτα τὰ μαῦρα χρόνια, σάν τέλειωσε ο πόλεμος, που λέγανε πως γίνονταν γιά λευτεριά γιά δικαισύνη τὸν λαόν, Νέρωνας φανερώθηκε, τὸν έξέρασε ή Κόλαση, με λυσσασμένη τήν ψυχὴ, με πάθος στήν καρδιά, κι έβγαλε διάτα φοβερή νά πᾶν οί χριστιανοί νά προσκυνήσουν τὸ Θεό, Χριστό και Παναγία. Πολλοί έφυλακίστηκαν κι ὅλοι έμαρτύρησαν γιά τὸν Χριστό τήν πίστη τήν άγία, κι άμπετες χιλιάδες στή Βόρειο Ηπειρο και στήν Αρβανία γινανε κρηπποχριστιανοί. Στ' άνήλια υπόγεια, στὰ σκοτεινὰ κατᾶγια, δλο:υχίς προσεύχονται με δάκρυα στὰ μάτια στὸν άγιο τὸν προστάτη τους:

«Βοήθα μας Αἰγίωργη και σὺ Αἰγιο Κοσμᾶ νά σώσουμε τήν πίστη μας στή μαῦρη Αρβανιτία. Δέ προσκυνάμε τὸν Χριστό κι οὔτε τήν Παναγία, μὴς γκρέμισαν τις έκκλησιές κι ὅλοι τὰ μοναστήρια, μὴς θάβουν σάν πεθαίνουμε δίχως ποπᾶ και φῶτῃ κι οὔτε καὶ άνάδουμε σέ πεθαμένου μνήμα».